

Digital Nomads

2024

week 3

Reis Blauw:

Hongarije - Roemenië - Bulgarije - Griekenland

Reis Roze:

Kroatië - Bosnië - Montenegro - Albanië -
Noord-Macedonië

Digital Nomads

Als leren overal kan, zullen we dat dan gewoon doen?

Digital Nomads is een project van Yuverta waarbij studenten en collega's de kans krijgen een maand op reis te gaan zonder een les te hoeven missen. Ze reizen door Europa, terwijl ze aan hun eigen schoolopdrachten werken, waar mogelijk en nodig digitaal lessen volgen en tegelijkertijd unieke vaardigheden en kennis opdoen. Wij zijn er namelijk van overtuigd dat leren overal gebeurt en dat je het klaslokaal niet nodig hebt om te leren.

BLAUW

Wie zijn wij

Studenten:

Aiden, Sjoerd, Jolanda, Brenda, Senna, Aron, Merle, Tara, Mathijs, Jans, Max, Eline

Begeleiders:

Bjorn Hillebrandt, Tatjana Fens, Loes Seelen

ROZE

Wie zijn wij

Studenten:

Jaoby, Marly, Jimmie, Vic, Nadine, Adelinde, David, Vince, Kyara, Bram, Sil, Manoek, Anouck

Begleiders:

Raphaéla Kuin, Koen Molenaar, Sabine Smit

Wie wil jij zijn?

“Die leerlingen zijn echt super aardig!”, zegt één van onze studenten als we weer in het busje zitten.

We hebben net een bezoek gebracht aan de Tara Barsei school. Naast agrarische opleidingen, worden de leerlingen hier ook opgeleid tot bakker, slager en is er een economische opleiding. We worden hartelijk ontvangen door de Engels docent en haar klas. Na een kennismaking geven ze ons een rondleiding door de school en over het schoolterrein. Zó leuk om te zien dat de studenten meteen het gesprek aangaan met de leerlingen.

Ze praten over vanalles: hoe ze naar school reizen, hoe een schooldag eruit ziet, maar ook of zij óók chat GPT gebruiken ;-)

“Ik wist niet zo goed wat ik er van kon verwachten. Maar toen wij in de hal van de school stonden zag ik in mijn ooghoek al een bord en een kast met verschillende attributen die ik ook gebruik tijdens mijn opleiding.”

“Ik vond het school bezoek heel erg leerzaam. We konden gewoon gesprekken voeren met de studenten om zo het verschil te zien met het Nederlands schoolsysteem.” *We kregen ook een rondleiding door de school, de bakkerij en de slagerij, waar verschillende producten werden gemaakt.*

Ik vond het voor mijn opleiding (voeding en techniek) heel interessant om de gelijkenissen en de verschillen te zien. Vooral met de hygiëne pakken ze het anders aan dan in Nederland.”

Wat mij het meeste verbaasde was dat zij les krijgen over de cultuur, want dat krijgen wij niet in Nederland. Toen de dag afgelopen was kregen wij ook nog een demonstratie van een volksdans.

Jans

Brasov en zijn omgeving wordt door de meeste studenten verkend, maar ook gaat er één student naar de berenopvang.

“Hier worden momenteel 121 beren opgevangen. De beren worden gered van rijke mensen die ze als huisdier hebben, circussen, restaurants en meer. Vaak hebben de beren jaren geleefd in kleine hokken van 2 bij 2 meter. Je ziet echt de beren hier genieten van de vrijheid.”

“Ik wil later in een dierentuin werken, waardoor ik op deze reis ook zo veel mogelijk dierentuinen bezoek en kijk hoe de dieren er bij zitten. Dit is de eerste keer dat ik beren gelukkig heb gezien.”

Senna

We merken dat het deze week ook mentaal wat zwaarder wordt voor veel studenten. Door de check in en check out die we elke dag doen, hebben we dat gelukkig snel in de gaten. Het is mooi om te zien dat de studenten dan niet alleen bij de begeleiders aankloppen, maar ook elkaar opzoeken. We zijn deze week even extra lief voor elkaar.

Aan het einde van de week bellen we met Christel en Monique van Innergie. Zij willen de wereld, nét als wij, een stuk mooier maken. Dat doen ze door mensen en bedrijven te begeleiden door focus op bewustwording te leggen en keuzes te laten maken in houding & gedrag.

“Na een korte introductie van beide kanten duiken we een reflectie in op het proces tot nu toe. Het is elke keer weer kippenviel als je studenten hoort vertellen waarom deze vorm van onderwijs nou voor hen werkt. Waarbij ze écht benoemen dat leren op je eigen tempo en plaats, samen met gelijkgestemden zoveel meer opbrengt. Dat het hen helpt om in hun cruciale ontwikkelingsjaren bezig te zijn met de identiteitsvragen die hen vormt, terwijl ze ook gewoon doorwerken aan het curriculum. Dat ze dit zo missen in het klaslokaal, waar het vaker toch gaat over cijfers en het “goed” moeten doen.”

“Ook vertellen studenten over moeilijke momenten tijdens zo’n reis. Dat wanneer dit gebeurt het confronteert, je het verduren moet en uiteindelijk leert. Op één of andere manier weten Christel en Monique ook altijd de rake vragen te stellen. Ze sloten de sessie dan ook af met de vraag “Op wiens schouders mag jij nou staan?” De sessie duurde ruim een uur. Vanaf het begin zaten de studenten op het puntje van de stoel. Simpelweg omdat het raakt om bezig te zijn met de vraag “Wie wil jij zijn?”

Bjorn

Over de helft

Maandag vertrokken wij naar locatie 6 van de 10: Kotor in Montenegro. Tijdens de reisdag kwam langzaam het besef dat de helft van de reis al bijna voorbij was.

Iedereen was eigenlijk heel blij dat de reisdag kort zou zijn met een busrit van 2 uur en 10 minuten. Op een heuveltje net voor een bocht sloeg alleen de motor af en wilde de bus niet meer starten, we waren gestrand! Gelukkig kon iedereen nog vrolijk blijven en hoefden wij maar een kleine vijf minuten te wandelen naar het dichtstbijzijnde busstation.

In twee groepen zijn wij uiteindelijk nog 1.5 uur bezig geweest om bij het hostel aan te komen.

Eenmaal in Kotor en gesetteld in het hostel werden er plannen gemaakt voor de aankomende dagen. Het eerste wat iedereen graag wilde doen is een berg beklimmen. Met de hele groep zijn wij het avontuur aangegaan en hebben allemaal de top gehaald! Daarnaast was het ook de laatste dag dat Mathilde bij onze reis was én zou ook Sabine een paar dagen naar huis gaan. De studenten wilden op een leuke manier afscheid nemen en daarom hebben wij in het donker 'capture the flag' gespeeld.

Tijdens de tweede dag in Kotor hebben de begeleiders een werkdagje gehouden, waarbij er lessen zijn gegeven en een cursus is gevolgd, want dat kan immers ook op deze afstand. De studenten zijn in de ochtend ook bezig geweest met schoolwerk en gingen in de middag met een boottocht mee.

“Wat hebben wij met de groep een leuke dag gehad. Lekker de hele dag op het water geweest en zelfs gezwommen in een grot!”

Nadine

Na onze korte tijd in Montenegro was het tijd om donderdag door te gaan naar Shköder, Albanië. Na onze aankomst viel het de studenten meteen op dat er veel gebedeld werd. In de straten waar door wij liepen zaten meerdere mensen die vroegen om geld of hun kinderen langs ons stuurden om te bedelen.

Er werd gewerkt aan school en daarnaast hadden wij onze eigen pooltafel en tafelvoetbaltafel waar vaak in de avonden werd gespeeld. Ook gingen studenten tijdens het avondeten het avontuur aan en werden er traditionele gerechten gegeten zoals koeientong!

“Ik vond het echt heel heftig om het contrast tussen hier en Nederland te zien als het gaat om de dieren. Per stad verschilt het ook wel heel erg. Zo waren er in Kotor heel veel katten, die er ook gewoon goed uitzagen.

Maar in Shköder waren er weer heel veel honden en die zagen er dan juist weer een stuk slechter uit. Ik vind het in ieder geval heel heftig om ze zo te zien liggen op straat. Het is wel interessant voor de mensen die een dieren opleiding doen, zij kunnen alles want ze zien daarin meenemen.”

Sil

Tijdens de tweede dag in Shköder gingen studenten in wat kleinere groepen suppen/kajakken, de stad verkennen, fotomuseum bezoeken, souvenirs vinden of nog verder aan school werken.

“Het was een indrukwekkende collectie van foto's van mensen die hun onschuld aan het pleiten waren tegenover het dictatorschap. De blikken in de ogen spraken boekdelen, angst, verdriet en woede was voelbaar in de foto's. Uiteindelijk is niemand vrijgesproken maar zijn ze veroordeelt tot de dood of een gevangenisstraf”.

Raphaéla

